

ЛОРА ЕЛЕН АНДЕРСОН

ЛЕПТИРИЦА
МАРИИ
И МИСТЕРИЈА
МЕСЕЦА

Превела
Дијана Радиновић

■ Laguna ■

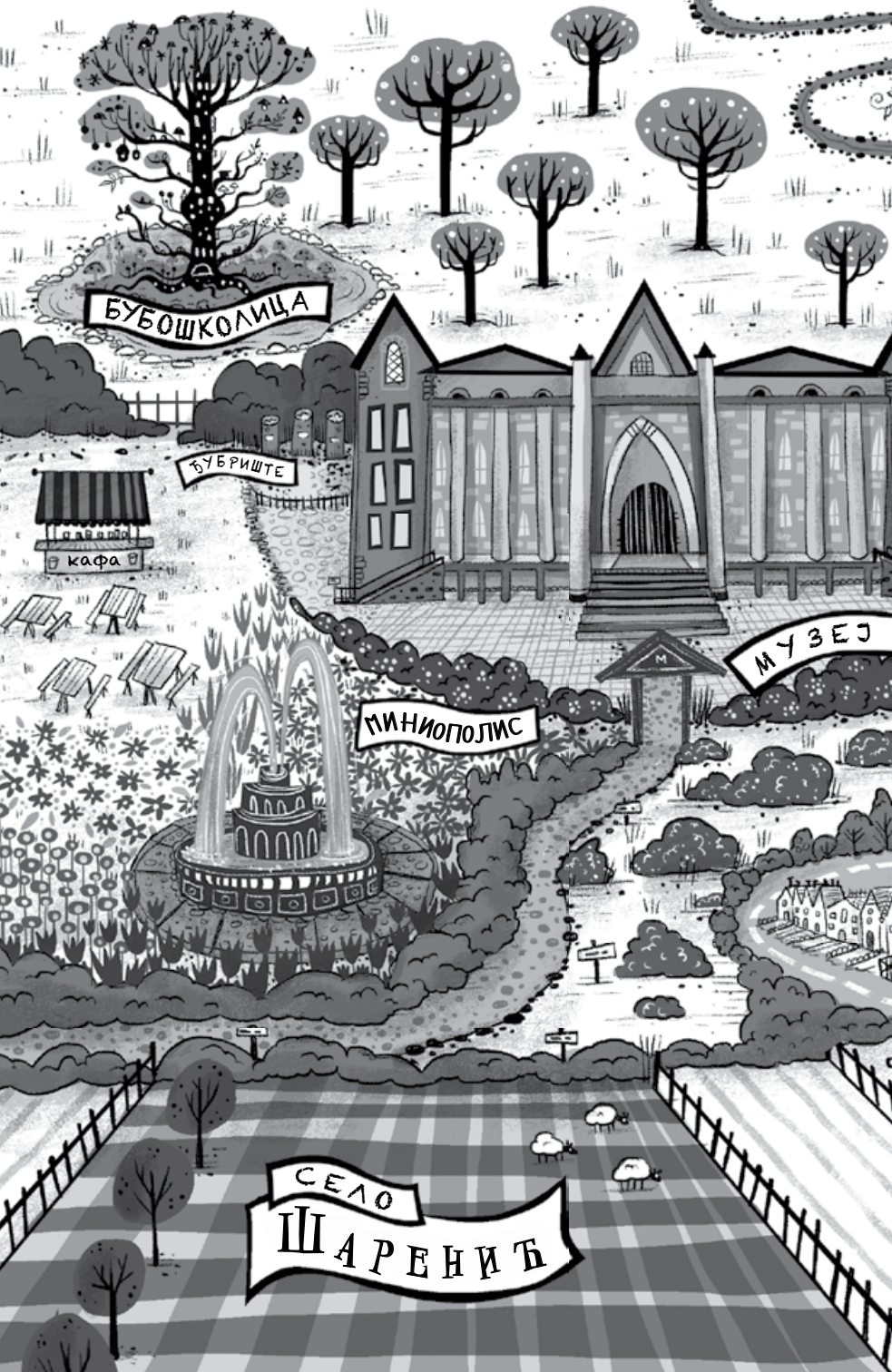
САДРЖАЈ

ПОГЛАВЉЕ 1 - ДВАДЕСЕТ СЕДАМ ТАРАБА ДАЉЕ	1
ПОГЛАВЉЕ 2 - ТКАНИНА НИЈЕ ЗА ЈЕЛО! ..	13
ПОГЛАВЉЕ 3 - ОВОЛИИИИИИИИИКО!	25
ПОГЛАВЉЕ 4 - ПРИПАДА	41
ПОГЛАВЉЕ 5 - ИЗГУБЉЕНЕ ДУШЕ	57
ПОГЛАВЉЕ 6 - НЕВАЉАЛИ НАЈЦЕЛ	69
ПОГЛАВЉЕ 7 - НЕ, НЕ, НЕ И НЕ	81
ПОГЛАВЉЕ 8 - СМАЗАНА ЈЕ	89
ПОГЛАВЉЕ 9 - МАЈУШНИ ТИГАЊ	107
ПОГЛАВЉЕ 10 - У ЧЕМУ ЈЕ СПАС?	119

ПОГЛАВЉЕ 11 – БАШ БАШ ВЕЛИКО	127
ПОГЛАВЉЕ 12 – МЕСЕЧЕВА МАГИЈА НА ДЕЛУ	133
ПОГЛАВЉЕ 13 – ОВО НИЈЕ ВЕЖБА	145
ПОГЛАВЉЕ 14 – ПРОБОХ, УСМРДЕХ СЕ...	153
ПОГЛАВЉЕ 15 – 3-В-3-Д	165
ПОГЛАВЉЕ 16 – БУБРИШТЕ	175
ПОГЛАВЉЕ 17 – ШЕРОН	187
ПОГЛАВЉЕ 18 – ВОДЕНИ МЕДА	197
ПОГЛАВЉЕ 19 – МАЛИ ЗАМАХ	207
ПОГЛАВЉЕ 20 – ПРЕВИШЕ МИШИЋАВ ДА БИХ УМРО	215
ПОГЛАВЉЕ 21 – ВИНСТОН	223
ПОГЛАВЉЕ 22 – ВЕЛИКИ СНОВИ	233

БУБОШКОЛИЦА

БУРИШТЕ

МИНИПОЛИС

МУЗЕЙ

СЕЛО
ШАРЕНИЪ

Амелијин сад бундева

ПРИРОДЕ

ДРВО ПУП

ШАРЕНИЌКИ ПУТ

УПОЗНАЈТЕ БУБИЦЕ:

МАРНИ

Дружељубива и љупка!
Просто **ОБОЖАВА**
месец!

ФЛОЈА

Гламбулозан сладокусац!
Обожава мрвице чипса с
укусом сира и лука.

ЗВЕЗДА

Неустрасива принцеза
седам мравињака која
се плаши само **ЈЕДНЕ**
ствари...

МЕЈБЕЛ И МАРВИН

Марнини родитељи!
Мејбел воли детаљне листе
обавеза. Марвин штрика
феноменалне џемпере!

МАЈДО

Марнин млађи брат који
ОБОЖАВА да једе.

ГОСПОДИН АТЛАС

Најџангризавији учитељ
Бубошколице који ужива
да задаје додатне домаће
задатке.

 ПОГЛАВЉЕ 1

ДВАДЕСЕТ СЕДАМ ТАРАБА ДАЉЕ

У малом селу Шаренићу расло је велико дрво пуп у ком су живела мајушна створења. А та мајушна створења упустила су се у ВЕЛИКУ авантуру!

Пужовоз је јурио подземном љигопругом муњевитом брзином. Бубе у њему возиле су се у шареним шкољкама-вагонима, а све се орило од зујања, брујања, лепета и кликтаја кад су се инсекти свих облика и величина дали на јутарње путовање.

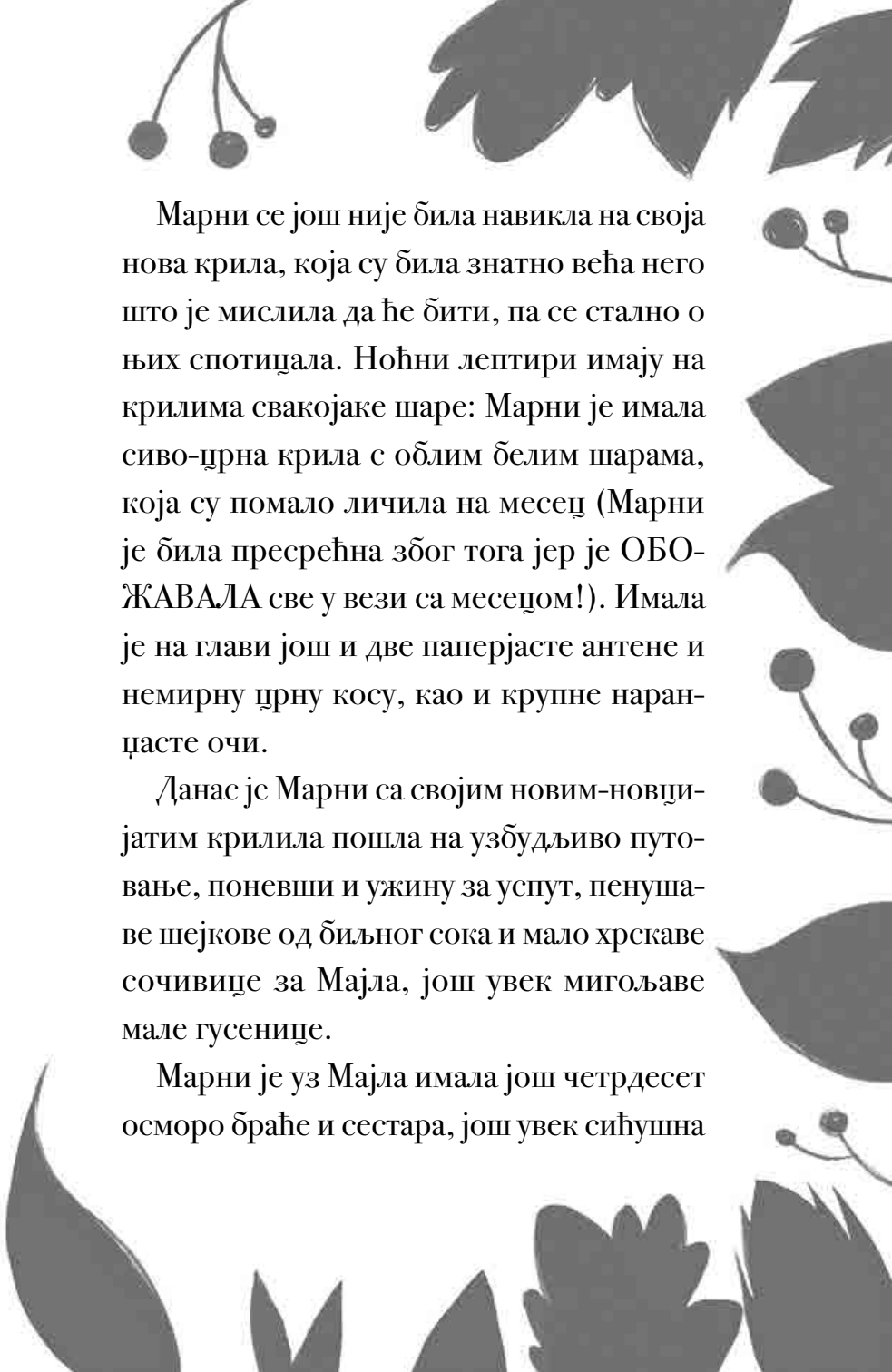
Један је вагон посебно БРУЈАО. У том маленом вагону сместила се породица ноћних лептирова која је сад имала гусеницу мање, а лептирицу више. Зато што се лептирица Марни

недавно ПРЕОБРА-
ЗИЛА!

Марни је била прва од своје браће и сестара која је прошла кроз преображај и од гусенице постала лептирица. У поподневним часовима једне кишне среде претворила се у чауру и чврсто умотала док јој се тело мењало. Дани кад је Марни пузала уз стабљике бршљана и грицкала листове купуса сад су прошли. Све је то већ пробала и добила мајицу гусенице, а сад је постала ВЕЛИКА ЛЕПТИРИЦА спремна да освоји свет!

„Мигољавих му црва! БАШ ми се свиђа што имам крила!“, повикала је Марни, па тако одушевљено и снажно њима замахнула да је умало избацила млађег брата кроз прозор.

Марни се још није била навикла на своја нова крила, која су била знатно већа него што је мислила да ће бити, па се стално о њих спотицала. Ноћни лептири имају на крилима свакојакe шаре: Марни је имала сиво-црна крила с облим белим шарама, која су помало личила на месец (Марни је била пресрећна због тога јер је **ОБО-ЖАВАЛА** све у вези са месецом!). Имала је на глави још и две паперјасте антене и немирну црну косу, као и крупне наранџасте очи.

Данас је Марни са својим новим-новцијатим крилила пошла на узбудљиво путовање, поневши и ужину за уснут, пенушава шејкове од биљног сока и мало хрскаве сочивице за Мајла, још увек мигољаве мале гусенице.

Марни је уз Мајла имала још четрдесет осморо браће и сестара, још увек сићушна

јајашца залепљена за доњу страну великог листа на самом врху дрвета пупа, од кога су сад већ далеко одмакли.

„Малена, баш је дивно видети да се толико радујеш свом новом руху“, казао је ноћни лептир Марвин, Марнин тата, коме су чупави бркови штрчали с главе готово исто колико и оне климаве антене. Марвин је био лекар за крила и УВЕК је носио џемпер који је сам иштрикао, најчешће дречавих шара да разве-сели своје пацијенте.

„Стварно је мноооооооого лепше бити лептир него гусеница!“, казала је Марни с широким осмехом, грицкајући пахуљице од латица из велике кесе. „Не морам више да живим на купусу и сочивици. Нектар је много укуснији.“

„Још увек не могу да прихватим да крећеш у Бубошколицу!“, рекла је лептирица Мејбел, Марнина мама, бришући сузу радосницу. Мејбел је била главна куварица у локалном ресторану Шарени ћилим и, на Марнино одушевљење, стално код куће испробавала нове рецепте.

Раширила је своја велика сива пиргава крила и привила Марни у топао загрљај. „Као да је јуче било кад си пошла у вртић за ларве, а види је сад! Порасла и креће у ПРАВУ школу!“

Марни се узврпољила од радости. Стисла је свој ранац од жира, који је био препун свезака и оловака са дезеном месеца (ОБОЖАВАЛА је све што је у вези са месецом) и у који ставила и свој омиљени постер Луне Срцокриле, чувене месецолошкиње, која је цео свој живот посветила проучавању мистерија древних ноћних лептира и њихове употребе месечеве магије. А и Луна је својевремено похађала Бубошколицу! Марни је желела да буде баш као Луна и једва чекала да пође њеним стопама!

„Једва чекам да напустим ону медену шљиву и пођем у праву школу!“, закукао је мали Мајло озлојеђено грицкајући сочивицу. „Ти ћеш сад живети двадесет седам тараба даље од куће!“

„Још мало па ћеш и ти постати прави ноћни лептир и кренути у Бубошколицу“, одвратила је Марни, па гласно зевнула, јаче него икад у

животу. „Само ће ти требати мало времена да се привикнеш да устајеш овако рано.“

Кад су Марни и њена породица тог јутра пошли од куће, сунце је тек почело да се рађа. Марни је иначе, као и већина ноћних лептира, чврсто спавала преко дана, али пошто је сад пошла у школу, мораће да се привикне на нов распоред. Како би се некако изашло у сусрет свим инсектима – и онима који су будни дању и онима који су будни ноћу – часови су почињали усред дана, а завршавали се у пола ноћи. Тако је сваки инсект, осим што је учио, могао и да искуси како други инсекти живе.

„Треба ти шоља топлог чаја од нектара да повратиш снагу!“, казао је Марнин тата, па јој пружио шољу мирисног напитка који се пушио. Онда је осталим трима рукама заграбио пахуљице од латица. „А још је и здраво!“

Марнина мама је уздахнула. „Мили мој, знаш да није пристojно јести и пити са све четири руке одједном!“

„Шта ће ти онда четири руке?“, недужно је одвратио Марнин тата и намигнуо Марни.

Пужовоз је наставио да вијуга кроз мрежу подземних тунела, пролазећи кроз станице у Крилиновцу, Локвицама и Штеточинцима. Сад су бааааш далеко одмакли од свог дома на меденој шљиви.

„Још мало па стижемо до Бубошколице. Кад прођемо испод града Миниополиса, имамо још свега коју станицу“, казао је Марвин с осмехом

и разбарушио Марнину косу. „Чему се највише радујеш у новој школи?“

„Лекцијама о месецу!“, испалила је Марни без премишљања. „И наравно вежбању летења. Заправо желим да ојачам толико да могу да одлетим до месеца баш као Луна Срцокрила. И она је била ђак Бубошколице!“ Марни је извадила из ранца замотани постер Луне Срцокриле и чврсто га загрлила.

„А што је Луна уопште хтела да одлети до месеца? То је БАШ далеко“, упитао је Мајло, покушавајући кришом да ћапи пахуљицу од латица.

„Зато, брацо, што је хтела да пронађе Тајну књигу месечевих чини“, озбиљно је одговорила Марни, па склонила кесу грицкалица ван Мајловог домашаја.

„Зар та месечева магија није само прича за малу децу?“, упитао је Мајло. „Како можеш да пронађеш нешто што не постоји?“

„То нико са сигурношћу не зна“, одвратила је Марни. „Ипак, Луна Срцокрила је веровала да месечева магија постоји, па верујем и ја.“

„Да, али гле шта се десило с том твојом... како оно беше, Луном“, на то ће Мајло. „ПОЈЕ-ЛА ју је страшна ПТИЦА РАНОРАНИЛИЦА! А можда ће и тебе појести!“ Враголасто јој се насмешио. „Онда ћу ЈА бити најстарији од све деце!“

„Мајло, доста је!“, строго ће његова мама. „Будеш ли неваљао, птица раноранилица ће доћи по тебе!“, упозорила га је.

Ово је обично било довољно да се заплаше неваљали инсекти (било је довољно и за Марни док је била гусеница – једном је била каоком украсила зидове њихове дневне собе, а кад је сазнала да својим поступцима може да призове птицу раноранилицу, никад није учинила ништа слично!). Међутим, ове застрашујуће опомене још више су живцирале Мајла.

„Та је Луна сигурно била МНОГО безобразна!“, повикао је.

Марни је преврнула очима. „Сигурна сам да Луна није била безобразна, уосталом и не знамо је ли стварно поједена“, рекла је мрштећи се. „Луна је нестала. Али верујем баш као и

она да је Тајна књига месечевих чини још тамо негде! Било како било, постараћу се да ме не поједу.“

„Вероватно хоће“, задиркивао ју је Мајло. „Мислим да би ти птица раноранилица појела антене за предјело, а ГЛАВИЦУ за десерт!“

„МАЈЛО!“, праснула је Мејбл. Онда се окренула Марвину и промрљала: „Стварно не треба да остављаш оне своје језиве часописе тамо где их Мајло може наћи.“

„Шта год да се догодило Луни Срцокрилој, сигуран сам да би била веома поносна на тебе, лептирице моја“, рекао је Марвин, па утешно загрлио ћерку. Марни се широко осмехнула и привила уз оца, удишући његов плеснив мирис.

Шта ако њриге о месецевој мајији ипак
НИСУ само њразне њриге?, помислила је
Марни. У дубини душе знала је да месец
крије има много више него што се на први
поглед чини. Нешто... магично!

